

Norrlandsträngaren 2005

Tidskrift för Norrlandsträngare

Nr 3

Innehållsförteckning

Ordf. har ordet	Sidan 1
Per i Oslo	Sidan 2-4
Volontärträffen	Sidan 4-6
Tommy i Helsingfors	Sidan 6-8
Verksamhetsplan -05 mm	Sidan 8
Försvaret i takt med tiden ??	Sidan 8
Motorskolan till Skövde	Sidan 9
Resan till Skövde	Sidan 10-12

Föreningsuppgifter.

Ordf.

Leif Östberg, tfn hem 0620-40234.

Mobil: 070-3145329.

Mail: leif.062040234@telia.com

V.ordf.

Arne Hedvall, tfn hem 0620-51274.

Mail: hedvalls@tiscali.se

Skr.

Kjell Åström, tfn arb 0620-682981.

Mobil: 070-6693937.

Mail: astrom.kjell@spray.se

Kassör

Christer Svensson tfn hem 0620-14885

Mobil: 0730-495753

Mail: chr.svensson@telia.com

Ledamöter

Karl-Anders Ödlund, tfn hem 0620-16139.

Mobil: 070-5766233

Mail: kalle.odlund@telia.com

Lennart Hellström, tfn hem 0620-50007

Mobil 070-1752715.

Mail: lennart-hellstrom@swipnet.se

Kjell Pettersson, tfn hem 0620-14084

Mobil:070-6860119

Mail: kjell.pettersson@ebox.tninet.se

Suppleant

Barbro Sjö Dahl, tfn arb 0620-682982

Mail: barbro.sjodahl@solleftea.se

Postgiro: 33 69 14 - 7

Hemsida:

<http://www.sollefteamuseum.com>

Adress: T 3 Kamratförening

c/o Kjell Åström,

Rösta 436

881 33 Solleftea

Bild över "Södra Kaserngården"

Ordförande Leif Östberg har ordet

Hösten uppe i Norrland har varit mild och i skrivande stund i mitten av oktober har löven gulnat och rödnat till, så att färgprakten i naturen är betagande.

Jag har nyligen kommit tillbaka från resan till Skövde, som var mycket uppskattad av de ca 20 st. som deltog.

T 3 traditioner är nu överlämnade till T2 och T1 -T 4 förbandsfanor visades upp på T 2 kaserngård i samband med soldaterinran den 24/9.

Ytterligare information om T 2 100 år i Skövde och trängen 120 år finns i slutet av tidningen.

Vi hade under sista helgen i augusti en volontärträff på Nippan med ett 80-tal deltaga-

re från hela landet. Ett par reportage med bilder återfinns i tidningen.

Jag tackar alla skribenter som tillfört underlag till detta nummer och hoppas på ett reportage från Korea, där både Lars Frisk och Bertil Olofsson tjänstgör

Leif Östberg

Efter middagen var det så dags för en "promenad" längs tävlingsspåret.

Det visade sig vara en otrolig folkfest trots stormen/snöfallet och en temperatur på -8° . Vi såg inte speciellt många av barnfamiljerna men däremot desto fler festglada norrmän och norskor som med glädje delade med sig av både Jägermeister och annat drickbart. Överallt fanns det lägereldar där folk "festade" och umgicks. Vi tyckte idén var god så efter ett tag av samvaro med norrmännen drog vi oss tillbaka till vårt för att avsluta kvällen med kaffe, whisky samt en och annan historia. Vi sov synnerligen gott och vaknade till en helt fantastisk dag med klarblå himmel och 2 minusgrader. Samtidigt som vi intog vår frukost bestående av ärtsoppor och varm punsch utanför tältet började publiken att göra sin entré. Framför oss välde en busslast värmlänningar in och det visade sig att de varje år hyrde in en buss för att åka och titta på Holmenkollens femmil. Dammerna följde hela loppet

Per i Oslo som militärattaché

(forts från tidning nr 2)

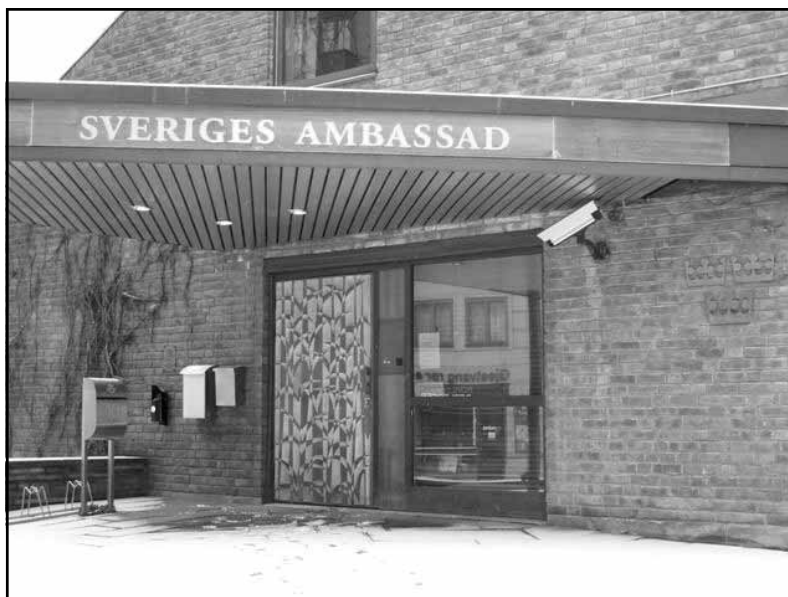
med stort intresse medan männen efterhand ägnade huvuddelen av sin energi åt de medhavda ölen. Även om de svenska framgångarna uteblev är Holmenkollens femmil med tillhörande övernattnings i "Marka" något jag varmt rekommenderar och är det någon som funderar på att komma över inför nästa år är det bara att höra av sig till ambassaden så skall jag hjälpa till med det praktiska.

Slutligen några ord om övning Battle Griffin, en stor NATO-övning som genomfördes i Trøndelag (Trondheimsområdet) i månads-skiftet februari-mars. Övningen omfattade totalt ca 15 000 man ur alla försvarsgrenar. Sverige var ett av de större truppbidragarländerna med drygt 1 000 soldater och officerare. Övningen leddes av norska motsvarigheten till OPIL (FOHK) i Stavanger och ramen utgjordes av en multinationell fredsoperation under FN:s kapitel 7 vilket innebär att operationen får använda nödvändigt våld för att lösa sina uppgifter. I princip hade man flyttat "Balkan" till Trøndelag och scenariot var mycket likt de vi upplevt i både Bosnien och Kosovo. Vid större övningar ordnas det en gemensam resa för de attachéer som är ackrediterade till Norge och vi besökte övningen under tre dagar.

Dagarna ägnades i tur och ordning åt arméförbanden, flygförbanden och de marina förbanden. De av er som tillbringat en tid i Norge vet att där mäter man inte en resa i avstånd utan hur länge det tar att köra. Med naturlighet måste flygförbanden baseras på befintliga flygbaser, fartygen i havet och det är som vanligt bara arméförbanden som "finns överallt". Konsekvensen av detta var att man kände sig återbördad till Karlberg, bussåkandets högberg på jorden. Av de tre dygn vi spenderade i Trøndelag åkte vi buss under drygt 18 timmar. Inledningsvis är det lätt att bara sitta och vara helt fascinerad av den vackra naturen men efterhand som timmarna går övergick jag till att studera sovvanorna hos utländska officerare. Jag kan lova att det var inte mindre fascinerande.

De tre besöken vi gjorde var i huvudsak intressanta även om det norrmännen kallade främre fältsjukhus är vår gamla brigadförbandsplats med Trelleborgstält. Konceptet fungerar dock fortfarande och en del utländska kollegor var mäkta imponerade över grupperingstider mm. Vi besökte även den divisionsstab (6. Div) som ledde Asidan och norrmännen har nu tagit steget fullt ut till ett containerbaserat koncept

som verkade relativt funktionellt. För oss som är uppväxta i tältstab och/eller med de gamla stabshytterna på ltgb infinner sig dock frågan. Vad gör man om strömmen slås ut? Hela systemet bygger på datorbaserad informationsöverföring med lokala nätverk och det hade varit roligt att se vad som hänt då uppgifterna måste lösas med papper och penna. Den andra dagen besökte vi flygflottiljen på Örland där huvuddelen av de deltagande flyg- och helikopterförbanden var baserade. Här var även specialstyrkor från bland annat, Finland, Norge och Sverige grupperade. Besöket var inte speciellt givande med undantag för mitt eget besök hos personal vid SSG. Den sista dagen ägnades åt de marina inslagen och tyvärr måste jag som arméofficer medge att det var det mest intressanta och bäst genomförda besöket under övningen. Nederländerna deltog med en marininfanteribataljon i övningen och det var den vi besökte under dagen. Inledningsvis kunde jag konstatera att det var länge sedan Sverige var en kolonialmakt med ett intresseområde utanför Sveriges gränser. Det första momentet var ett besök vid en ”utskeppningsstation” där man tog hand om och transporterade iväg flyktingar. Vi gick igenom proceduren vilket innefattade allt från kroppsvisitering, id-kontroll till en enklare medicinsk undersökning innan det var

dags för transport till HMS Rotterdam som är ett Amfibiskt Basfartyg. Fartyget är stort som en Finlandsfärja och tar ombord en hel marininfanteribataljon med fordon och allt. Man kände sig som hemma när man klev ombord för det var Bv 206 så långt man kunde se. Utöver lastutrymme för fordon och mtrl har man även plats för två större landstigningsbåtar och en del mindre båtar (typ stridsbåt 90) som utnyttjas för att transportera förbandet från fartyget och in till kusten. Det som var fascinerande var att ombord finns det en torr-docka i aktern där båtarna förvaras och när det är dags att utnyttja dem öppnar man akterportarna och vattenfyller dockan. När vi anlände till skeppet seglade helt enkelt landstigningsbåten in i aktern där dockan avslutades med en ”vanlig färjeramp”. Landstigningsbåten fällde ner sin ramp och det var bara att kliva ombord på HMS Rotterdam. Därefter

lastade man 8 Bv 206 som skulle köras in till ”utskeppningsstationen”. Under rundvandringen på fartyget fick vi även besöka helikopterhangaren där man kunde ha tre stora helikoptrar baserade. Sammantaget var det ett mycket intressant besök och inte minst personalens kompetens och erfarenhet var imponerande.

Sverige och Norge har som alla vet ett stort utbyte inom försvarsområdet det handlar om allt från mtrl-samarbete, gemensamma övningar, samarbete vid internationella operationer till att vi utbyter elever och lärare vid varandras militära skolor. Det är inte ovanligt att man begär att den svenske försvarsattachén skall närvara vid olika evenemang inom ramen för detta samarbete. Senast var det examen vid PFP Logistic Course vid Norges Center för Internationell Utbildning. Efter inledande redovisningar av eleverna hade jag därefter

möjlighet att träffa de svenska eleverna. Vem träffar jag på om inte kn Bengt Olofsson som bestämt sig för att avsluta sin militära yrkeskarriär med en 6-månaders tur till Bosnien. Det var ett kärt återseende

och han medförde även hälsningar från Bertil Olofsson som arbetar med personaltjänst vid Operativa Insatsledningen (OPIL). Det var synnerligen trevligt att få träffa en gammal Norrlandsträngare igen och

få prata om de gamla goda tiderna. Det får bli allt för den här gången.

Lev väl alla Norrlands-trängare.

Per Lennermann

Volontärträffen 2005-08-26—28

Samling på Tunet.

Planeringen för och genomförandet av årets volontärträff på Nipan har genomförts av en arbetsgrupp ur T 3 Kamratförening under handfast ledning av Kurt Lindström. Förberedelserna påbörjades i slutet av 2003.

Dag 1, 2005-08-26

Allt från årskurs 1936 till 1960 hade med ett 80-tal herrar träffats på gamla T3-området.

Återseendet skedde med inskrivning på Nipanhotellet, fd T3 sjukhus, där alla åldersklasserna inledningsvis blandades friskt med

varandra. Många glada och trevliga minnen väcktes till liv även om en del av herrarna var svåra att känna igen. Efter en kopp kaffe med smörgås blev grupperingarna i åldersgrupper allt mer tydliga där mera detaljrika händelser kunde berättas.

En nostalgivandring på hela T3:s område väckte många olika roliga och mindre trevliga minnen till livs. Många dråpliga upplevelser berättades. De olika åldersgrupperna kom allt närmare varandra.

Före middagen fanns c:a två timmar till förberedelser, som av vissa utnyttjades

Kurt Lindström tar befälet och rättar in de vilsna i leden.

des till samvaro med ytterligare fördjupningar i vars och ens görande och låtande under de år som gått. Andra valde att stärka sin själ inför middagen.

Den middag som avslutade dag ett var mycket välkomponerad och inbjöd till åldersöverskridande placer-

ingar. Ett väl avvägt välkomsttal inledde en mycket trevlig samvaro som fortsatte till morgontimmarna.

Dag 2, 2005-08-27

Samling på "TUNET", söder om kanslihuset vid minnesstenen. En kort betraktelse över vad som fanns kvar av gamla T3 blev dagens inledning. En tyst minut för att hedra de kamrater som inte längre finns i livet fick alla till en extra eftertanke.

Fotografering var nästa punkt på programmet som avlöpte mycket smidigare än planerat, varför de olika åldersgrupperna åter fick en stund för tillbakablick.

Den rundresa som sedan följda startade med "västra fältet och västra skogen". Många hjälptes åt att minnas var de olika övningsplatserna och förråden hade funnits, gamla fotbollsplanen, ammunitionsförråden, "Grini", garagen, ammunitionsattrappförråden, körplanerna där Chevrolet last-

bilarna stod uppallade för "torrkörning", den nybyggda sjukhusplanen med förråd. Färden fortsatte längs skjutplatsvägen förbi skidstadion för att åter landa på Remsle.

Färden gick sedan mot Långsele, varifrån många T3 befäl rekryterats. Vidare mot Viksmon passerades en del "grupperingsplatser" som, Bäckaskog och Minkelberget vilket väckte många minnen till livs. Väl framme på Viksmon gjordes ett stopp för att alla skulle få känna historiens vingslag på riktigt. Alla hade vid ett flertal tillfällen varit förlagda på just denna plats och många, många minnen växte fram.

Lunch intogs på Graningebyn, där också en film om Graningebyns uppbyggnad visades.

Första målet för återresan var Hallstaberget där alla imponerades av den vidunderliga utsikten.

Ett studiebesök på försvarsmaktens avelsstation på

Hågesta, var inte någon höjdpunkt, mycket väsen och lite ull. Deltagarna fick därefter välja mellan ett besök på Sollefteå museum eller återtransport till Nipanhotellet.

Dag 3, 2005-08-28

I källaren på Nipanhotellet samlades de kvarvarande intresserade för information av Christer Svensson om T3 kamratförening och en omvärldsanalys betraktad ur militär synvinkel. Många köpte kamratföreningens böcker, vykort mm. En kort utvärdering resulterade i beslutet att det i fortsättningen skall genomföra dylika träffar vart tredje år. Kurt Lindström med stab tog på sig ansvaret att förbereda och genomföra nästa träff. Genomförandegruppen avtackades med en varm applåd.

För åldersgrupp 1959

Lennart Hellström

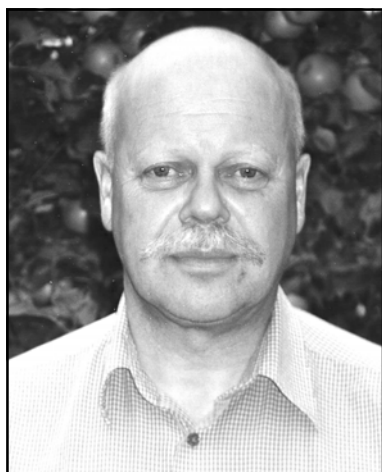
Hej "gamla" T 3 -are

Hej "gamla" T 3-are
Med denna hälsning inbjöds till 2005 års träff för "gamlingarna" och för min del fanns för första gången inga hinder för deltagande. Inte utan en viss spänning och med många förväntningar kom jag till samlingen vid f.d. sjukan. Vid klockslaget 1500 var vi

sjuttio gubbar samlade, alltifrån årskurs 36-60. Jag vet inte hur andra upplevde det första mötet, då vi cirklade runt och hälsade, men jag fick erfara att ca fyrtio år kan totalförändra ens utseende. Ur kurs 49 t.ex. var vi endast fyra deltagare, varav ingen kände igen mig, av resten församlade endast ett fåtal. Spännande, roligt och mycket stämningshöjande

tillsammans med Kamratföreningens kaffebjudning i Nipanhotellets källare. Redan här tog Kurt Lindström ett kraftfullt befäl med distinkt röst och bestämt pekande med hela handen. Efter en del kommandanturbestämmelser mm delades vi så in i två grupper för rundvandring inom "kasernområdet". De äldre under Kurts ledning

och de yngre under Billy Melinders. Kurt bjöd på en mycket innehållsrik och fängslande och inte minst roande underhållning. Trots många års tjänst på regementet var det mycket i berättandet jag med flera aldrig känt till alltifrån historik till mer eller mindre sanna historier. Och så lagom! Man tröttnade inte på vare sig promenadlängd eller innehåll. Väl avpassat för gubbar. Dessutom fick vi tid att i lugn och ro förbereda oss för den gemensamma middagen

Leif Östberg har bett mig att skriva om livet på andra sidan Östersjön. Det gör jag gärna och vem skulle förresten våga neka sin gamle kompanichef att efterkomma hans önskningar. Sedan ett år tjänstgör jag vid den Finländska Försvarshögskolans avdelning för Strategi och Försvarsstudier. På motsvarande sätt tjänstgör en Finländsk kollega vid Strategiavdelningen vid Försvarshögskolan i

senare. Kamratmiddagen på Nipan-restaurangen var väl som de flesta middagar av denna art. God standard på såväl lokal som mat och dryck - klart njutbart. Bäst tyckte jag var det tillfälle som gavs att under drygt 2½ timme prata gamla minnen med såväl kurskamrater som äldre och yngre generationer. Man fick ju veta en hel del även om icke närvarande bekanta. Därmed var första dagen förbrukad. För min del slutade träffen här. Hur resten

av tiden såg ut kanske någon annan berättar. Kurt pekade nog med hela handen på vem eller vilka som skulle åta sig "jobbet". Det är helt givet att en träff av denna art kräver mycket av ansvariga - frivilliga - anordnare och den enda erkänsla jag kan ge alla inblandade är att allt vi upplevde under upptaktskedet var 100 %-igt vällojat, trevligt och glatt. Tack!

Kjell Brundin

Några rader från Helsingfors

Stockholm. Sverige har i tillägg ett lärarutbyte med Försvarsakademin i Danmark, Försvarets Stabsskola i Norge liksom vid den för de baltiska staterna gemensamma Försvarshögskolan i Tartu, Estland.

I många avseenden innebär en tjänstgöring i den Finländska Försvarsmakten stora likheter med vad som gäller hemmavid. Likartade samhällsförhållanden är naturligtvis orsaken till att människor från våra länder brukar fungera bra tillsammans. Inte minst gäller detta militär personal i samband med missioner i krisländer, vilket är ett skäl till att Sverige och Finland tillsammans med Norge och Estland från januari 2008 ingår i en gemensam Nordisk EU-stridsgrupp avsedd för krishanteringsuppgifter.

Att leva i ett annat land, även om det handlar om en nordisk grannstat, innebär dock inte att tillvaron i alla avseenden är identisk med förhållandena hemma. Finland är som självständig nation ung och landet fick sin självständighet efter frigörelse från Ryssland och ett uppsplitande inbördeskrig 1918. Dessförinnan och fram till 1809 hade, som säkert alla läsare känner till, Finland varit en del av Sverige under 600 år. Finländaren är generellt stolt över sitt land och här finns en tydlig anda av att "lita på sig själv". Fyra krig under 1900-talet, Frihetskriget 1918, Vinterkriget 1939-1940, Fortsättningskriget 1941-1944 samt kriget mot Tyskarna i Finländska Lappland 1944 har befäst inställningen att "lita till

egen förmåga”.

Det Finländska samhället är mera hierarkiskt än i Sverige. Detta återspeglas i att i Finland existerar inte något uttalat behov av konsensus, det vill säga att alla är överens om allt innan ett beslut kan tas. Ett uttryck för detta var att den Finländska regeringen, utan folkomröstning, tog beslut om införandet av Euron. Detta synsätt präglar också små och mera vardagliga beslut. Exempelvis där jag själv tjänstgör så tas beslut av chefen, oftast efter att ha inhämtat medarbetarnas uppfattningen. Så långt är likheten med Sverige tydlig. Efter att beslut tagits förväntas alla lojalt följa detta, vilket således innebär att beslutet inte är liktydigt med startskottet för förnyad diskussion och ifrågasättande. Likheten med Sverige är här inte lika entydig. Hos oss svenskar finns en tydligare tendens att protestera mot beslut och att försöka ändra på dessa när de inte överensstämmer med den egna uppfattningen.

Bland Finländska politiker märks också en mycket tydlig fokusering på sakfrågorna. Jag upplever att de ideologiska låsningarna är relativt få och ambitionen att hitta praktiskt fungerande lösningar står i centrum, oavsett vilket parti som avses. Ett exempel på detta är att det i Finland uppfattas som fullt ut hedervärt att starta en egen firma för hemservice, således handling, städning och matlag-

ning. Någon variant av den svenska ”pigdebatten” och att det skulle vara nedvärderande att i privat regi utföra hemservice verkar vara främmande för det finländska tankesättet.

Den säkerhetspolitiska konsekvensen av Finlands militära alliansfrihet är en fortsatt viktläggning av det territoriella försvaret baserat på allmän värnplikt. 85% av den manliga befolkningen inkallas och 82% fullföljer tjänstgöringen. I ett europeiskt perspektiv är detta i dag en mycket hög siffra! Finlands fortsatta satsning på det territoriella försvaret är i sin tur en konsekvens av en drygt 1300 kilometer lång gräns med Ryssland, där strävandena till återtagning av den stormaktsställning som förlorades i samband med Sovjetunionens sönderfall blir allt tydligare. En annan orsak till att det territoriella försvaret viktläggs är erfarenheterna från de fyra nämnda krigen och den inställning som då utvecklades att ”ingen annan försvarar Finland än Finland själv”.

Det förtjänar också att nämnas att mer än 90.000 krigsveteraner fortfarande är i livet. Medelåldern hos dessa är i dag 84 år, varför leden glesnar ganska snabbt under de kommande åren. Jag besöker då och då ett veterandistrikt för Finlands-svenskar som har sina lokaler i centrala Helsingfors. De erfarenheter som dessa veteraner förmedlar gör att man som svensk känner sig

mycket privilegierad

Många av dessa i dag gamla herrar gjorde oavbruten krigstjänst från 1939-1944. Krigets påfrestningar för många av de som klarade livet fortsatte med andra påfrestningar efter fredsslutet i form av problem med fysiska stridsskador men också psykiska problem, samtidigt som försörjningen skulle klaras i ett krigshärjat land. Att lyssna på de här människornas livsskildringar är väl använd tid. Mina vardagliga arbetsuppgifter är likartade de som jag hade vid den svenska Försvarshögskolan. Att hålla föreläsningar är en viktig del av arbetet. I tillägg arbetar vi mycket i team med författandet av rapporter och böcker. Att genom kontinuerligt läsande hålla sig a jour med omvärlden är en tredje uppgift och givetvis en förutsättning för att kunna lösa de båda först nämnda uppgifterna. De föreläsningar jag håller liksom det mesta jag skriver sker på engelska, någon enstaka gång på svenska. En skillnad jämfört med förhållandena i Sverige är att den Finländska Försvarshögskolan genomför utbildningen av alla befälsnivåer, således från kadetter till repetitionskurser för generalstabsofficerare och kurser för högre militära och civila chefer, vilket innebär en jämn arbetsinsats. Vi är ett tiotal officerare och civila akademiker på den avdelning där jag tjänstgör och jag vill karakterisera arbetsklimatet

som ytterligt stimulerande och trevligt. Fritiden häröver känns positiv. Sedan många år är jag god vän med ett par Finländska familjer som bor i Helsingforsområdet och vi träffas regelbundet liksom gör en del resor tillsammans. Likaledes bor ett ganska stort antal svenskar i

Helsingfors och med några av dessa har det utvecklats tät kontakt. Cirka 10% av invånarna i Helsingfors talar svenska och i landet som helhet är siffran omkring 4%. Tur är det, för mina försök att lära mig finska har inte varit någon succé. Stapplar mig hjälpligt fram på finska när jag handlar i

olika affärer. Skam den som ger sig, så jag tragglar vidare för att bli bättre.

Hälsningar till alla Norrlandsträngare!

Tommy Jeppsson

Verksamhetsplan 2005

18 nov	Styrelsemöte
8 dec kl. 1800	Jultallrik/julbord. Plats ej klart på grund av att mässen är kallställd. Anm. till Kjell Åström senast den 2/12. (tfn se sidan 1 i Norrlandsträngaren). I samband med anmälan meddelas platsen.
15 dec	Seniorklubbens höst avslutning.

”Försvaret - i takt med tiden?” lördagen den 19 november

Ett seminarium om vårt svenska försvar, med särskild inriktning på efterkrigstiden och det kalla kriget med utblick mot framtiden försvar.

Seminarieret sker i Blå salen på Hotell Appelbergs

Moderator Göte Bergerbrant

<i>Tid</i>	<i>Föredragshållare</i>	<i>Ämne</i>
09.00-09.30	Samling	
09.30-10.20	Åke Sagrén	Försvarsmakten från i går till i dag.
10.20-10.30	Kort bensträckare	
10.30-11.20	Bo R Svensson	Försvarsområdenas historia och roll i det svenska invasionsförsvaret
11.20-12.00	Paus och servering	
12.00-12.50	Leif Thörnqvist	Militärt kulturarv, vart tar det vägen?
12.50-13.00	Kort bensträckare	
13.00-13.50	Bosse Pellnäs	Svenska försvarets internationella uppgift – historia och framtid
13.50-14.30	Diskussion	

Med reservation för ev ändringar

Arrangemanget sker med stöd av bl. a T 3 och I 21 Kamratföreningar

Motorskolan tillbaka i Skövde

Den 12 september 2005 kl 14:00 Arméns motorskola, som 1998 flyttade från Skövde till Östersund, ska enligt senaste försvarsbeslutet tillbaka till Skövde. Just nu sker ett omfattande arbete med att ta emot all fordons- och utbildningsmateriel. Materielassistent Jan Abrahamsson, som var med och packade Motorskolans utrustning 1998 för verksamheten i Östersund, har nu bråda dagar med att återbörda den till samma lokaler som tidigare.

Motorskolan är under en övergångsperiod trångbodd

och inhytt i Trafikskolans lokaler. Personalen är dock mycket positiv och ser med förväntan fram mot invigning av en nybyggd skola till hösten 2007.

Enligt skolchef major Magnus Pantzar, kommer verksamheten inledningsvis att präglas av ett intensivt arbete med att planera och fördela resurserna för att klara skolans tre huvuduppgifter: Utveckling, Kursverksamhet och Stöd till utbildningsbataljonerna i garnisonen.

Kursavdelningens nya chef, kapten Anders Ekestorm,

arbetar med att klarlägga försvarsmaktens kommande kursbehov inom motortjänst. Enligt Ekestorm är det i nuläget många osäkerhetsfaktorer att ta hänsyn till.

Med flytten av försvarsmaktens motorskola till Skövde tar T2 med sitt funktionsansvar för motortjänst, ADR och trafiksäkerhet ytterligare ett steg mot försvarsmaktens logistikregemente.

Magnus Pantzar

Chef Försvarsmaktens Motorskola

Skövderesan den 23-25/9

Under 2004 hade T 3 Kamratförening planer på att i samband med en helg besöka T 2. Resan blev aldrig av p.g.a. för få anmält intresse. Det senaste försvarsbeslutet, som innebar nedläggning av Trängbataljonen och I 5 aktualiserade ånyo en besöksresa till T2 och Skövde.

I samband med nedläggningsceremonin i Östersund den 17 juni övertog T 2 ansvaret som traditionsbärande förband för Kungliga Norrlands Trängregemente träffade vi övlt Lars Sjölin, som representerade C T 2 under fanöverlämningen. Han och mj Roland Pekkari

har varit vår kontaktyta med T 2 inför genomförd resa. T 3 Kamratförening framför härmed vårt varma tack för den tid som dessa två T 2-officerare lagt ned för att bistå oss i samband med resa, program och förläggning.

Kl 0800 startade resan från busstationen i Sollefteå. Färden gick via busstationen i S-vall där Solbritt Eriksson steg på och vidare till jvgstn i Uppsala, där vi tog upp Ulf Torhult, Nils-Gunnar Gyhlenius, Allan Osterman och Birgit Strömberg och slutligen via Stekhusrondellen i Sala, där Tage Zackrisson blev upphämtad. Ca kl 1830 taxade vi in på P 4 kasernområde

Kjell Litström tar sig en liten lur.

och kasern nr 2, i vilken vi hade vår förläggning. Efter uppbyggning av sängarna åt vi en gemensam middag på Benidorm.

Efter middagen gick vi till Götamässen och där träffade vi en hel del kamrater från Trängklubben med Svisse Andersson i spetsen. Tiden på mässen denna kväll blev kort med anled-

Fr. v. Birgit Strömberg, Allan Osterman, Ove Gersvold, Åke Andersson, Kalle Ödlund, Ulf Torhult, Nils-Gunnar Gyhlenius, en pigg Kjell Litström, Gustav och Kjell Åström samt Tage Zackrisson.

ning av lördagens omfattande program. Redan kl 0630 var det frukost och kl 0845 gick färden mot "Ryttmästarbostället", som var första anhalten. Ryttmästarbostället har byggts upp av f.d. SC vid K 3 övlt Bernard Englund. Han mötte oss i en tidsenlig mundering. Det blev en mycket roande och intressant historieundervisning med tyngdpunkten på 1700 - 1800-talets soldatmiljö.

I ryttmästarens bostad fanns även ett vapenmuseum uppbyggt.

De två timmarna som hade avdelats till besöket var mer än väl värda både i tid och pengar.

På Sollefteå museum finns, genom Kjells försorg, en DVD-skiva, som beskriver ryttmästarbostället.

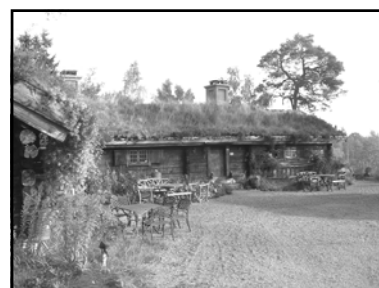
Efter fika på Ryttmästarbostället vid Simsjön gick färden åter till T 2 och då följde vi dagen program.

En fordonskortege gick staden och avslutades på Heden. I denna förevisades fordonskipage allt från häst med vagn fram till dagens lastväxlersystem.

Arméns uppvisningsgrupper visade upp sina färdigheter inom områdena helikopter, motorcykel, fallskärm och skyddshund.

Vid fyratiden på eftermiddagen genomfördes soldaterinran på kaserngården och med detta var det officiella programmet genomfört.

På kvällen samlades deltagande Norrlandsträngare, Trängklubben och Stock-

holmsträngarna på mässen och åt en gemensam middag bestående av pyttipanna med ägg, snaps och öl. Under middagen framfördes gamla och nya snapsvisor och stämningen var som

alltid hög när försvarets bästa truppslag samlades till fest. Trötta och belåtna med besöket påbörjade vi hemfärden dagen efter kl 0730.

Leif Östberg

Ov. Fordonskortege. O.t.h. Arméns lejon.
T.h T1-T4 fanor med fanvakter inför soldaterinran.
Nedan. Svea fallskärmsgrupp.

T.h. T3 KF under uppställning inför soldaterinran. Till sist rättades vi in i leden.
Fr.v. Gustav Åström, Nils-Erik Eriksson, Kalle Ödlund, Kjell Litström, Björn Eklund, Sten-Erik Öberg, Nils-Gunnar Gyllenius, Guy Asterius.
Efter erinran träffade vi Göran Tidén med fru Ulla samt Lars Wigren

Tage Bruce, Tage Z samt Åke A tog igen sig efter dagens begivenheter och laddar inför kvällen. Besöket tog på krafterna.

Nils-Erik Eriksson åkte mot Lindome och resten åkte norr-ut